

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000
Letna inozemstvo . . . » 15.000
Letna inozemstvo, USA dol. . . . 18
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 2 (1535)

Gorica - četrtek, 11. januarja 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Naša politika

Neki dijak je v šolski nalogi zapisal naslednjo misel: Berem Primorski dnevnik in tudi Katoliški glas. Pri tem slednjem berem novice in še kaj malega drugega. Ostalih člankov ne berem, ker so preveč politični.

Sodba tega dijaka ni nova. Odkar smo v avgustu 1945 začeli izdajati v Gorici prvi povojni katoliški tedenik »Slovenski Primorec«, se ta sodba ponavlja. Torej že 33 let. Slišali so jo zato že starši tega dijaka. Kaj je resničnega na tem očitku?

KAJ JE POLITIKA

Za odgovor je potrebno, da vemo, kaj je politika. Ivo Jevnikar piše v letošnjem koledarju GMD, da je »politika skrb za skupne zadeve, iskanje načina za urejanje sožitja med ljudmi in njihovega povezovanja za doseganje zaželenih uspehov in napredka.« Toda kdo naj za to skrbi? Kdo naj o tem razmišlja in piše?

V diktatorskih režimih je to izključna zadeva »oblasti«, to je edine stranke, ki je na vladi. Tako je trdil Mussolini, tako Hitler, tako Stalin, tako vsi sedanji samodržci, kjer koli živijo pod soncem. Zato so v takih državah vsi, ki niso pod taktirko režima, odrinjeni od »politike«. Posebno cerkveni ljudje. Ti naj se brigajo samo za duše, ostalo naj prepustijo stranki. Zaradi tega so si izmislili ločitev Cerkve od države, Cerkve od šole, Cerkve od vsega javnega življenja. Kajti vsako drugačno zadržanje je zanje »klerikalizem«, vtikanje Cerkve v politiko.

To je miselnost diktatur. V demokratični družbi je pa drugače. V demokraciji je vsak državljani soodgovoren za skupni blagor, vsak sme zato povedati svoje mnenje, ga zagovarjati in s tem prispevati svoj delež k boljšemu reševanju skupnih zadev v prepričanju, da v politiki nihče ni nezmožljiv, da nihče nima zmeraj prav. Poleg tega skupni blagor družbe ni samo gospodarstvo, socialna pomoč, obramba države, odnosi do drugih držav. Javni blagor obsega tudi moralno življenje ljudi, njih versko udejstvovanje, kulturno dejavnost, vzgojo mladine in še to in on, ki se tiče moralne in duhovne plasti človeškega bivanja. Saj človek nima samo materialnih potreb, ker ni zgolj misleča žival.

Alli naj tudi za vse take potrebe skrbi le partija? V diktaturah je tako, v demokratični družbi pa ne. Tu priznavamo tako imenovani pluralizem mnenj, ker priznavamo pluralizem potreb pri človeku. Prav zaradi tega so zlasti verske skupnosti poklicane, da pomagajo javnim upraviteljem skrbeti za zadoščevanje moralnih, kulturnih in duhovnih potreb državljanov. Tudi verske skupnosti so v demokratični družbi poklicane, da sodelujejo pri politiki v tem širšem smislu. Konstitucija »Gaudium et spes« o Cerkvi v sedanjem svetu se začenja: »Veselje in upanje, žalost in zaskrbljenost današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih, to je hkrati tudi veselje in upanje, žalost in zaskrbljenost Kristusovih učencev.« Učenci Kristusovi imajo pravico, da o vsem tem govorijo in pišejo.

NASA POLITIKA

To je bila ravno naša politika od vsega začetka. Predvsem skrb za verski in moralni blagor primorskega ljudstva. Zato smo učili in učimo, kar Cerkev uči in je učila. Opozarjali smo in opozarjamo na moralne zablode, ki jih je bil poln pretekli in jih je poln sedanji čas. Prizadevali smo si in si prizadevamo, da bi dajali pogum našim kristjanom v njih življenju in v reševanju vsakdanjih problemov v družinah, v javnosti, v politiki. Posvečali smo pozornost kulturnemu življenju in delovanju, ker kristjan ne more živeti tjavendan brez smisla in brez vsebine, kot ljudje ob vsoljnem potopu.

Pri srcu nam je bila tudi obramba narodnih pravic slovenskega ljudstva v Italiji in kjerkoli so se te pravice teptale. Glede tega nismo molčali pred nobeno barvo in pred nobeno stranko ali partijo. Skušali smo nadaljevati tisto delo, ki so ga slovenski duhovniki na Primorskem oprav-

ljali v prid svojega ljudstva ves čas v zgodovini, zlasti še za časa fašistične diktature, kot priča knjiga pokojnega dr. Rudija Klinca. To je bila naša narodna politika, ki se je družila s skrbjo za socialni, gospodarski in kulturni napredek slovenskih ljudi v naši deželi.

Kratko: pri srcu nam je vedno bil vsestranski blagor slovenskega človeka kot kristjana. To je bila, je in bo ostala naša politika.

MARSIKOMU TA POLITIKA NI VSEC

Seveda marsikomu taka politika ni bila in ni vseč. Zato pa so hoteli in hočejo, naj bi se ukvarjali samo z verskimi vprašanji, naj bi bili glasilo pobožnih ljudi kot npr. Cvetje sv. Frančiška. Radi bi imeli prosto njivo, da bi smeli po njej nemoteno sejati svoje ideje in iz naših ljudi napraviti brezumne ovce, ki bi znale samo blejati in jesti travo. Morda še plesati in se ploditi. To bi želeli. Ker pa mi tega ne pustimo, zato po njihovem mnenju »uganjamo politiko« in smo »klerikalci«. To pa pomeni, da smo na pravi poti, kajti hudo bi bilo, če bi nas na eni ali na drugi strani začeli hvaliti. To bi bil znak, da nismo več pastirji, temveč le najemniki.

Zaključimo z ugotovitvijo, da je prvi politik bil Kristus sam. Pred Pilatom so ga namreč farizeji tožili: »Tega smo našli, da zavaja naše ljudstvo in brani cesarju dajati davke...« Torej uganja politiko. Biti v družbi takega »politika« nam gotovo ni v sramoto.

K. H.

Konec krutega režima

Aprila 1975 je na Kampučijo (prej Kambođa imenovano) padel rdeči zastor. Za sredstva javnega obveščanja je bila zadeva končana. Amerikanci so bili pregnani, komunisti v sedlu. Torej vse prav.

Begunci, ki so se prebijali na Tajsko, so potem začeli razkrivati grozote novega režima. Vse prebivalstvo prepeljano na deželo, višje šolstvo odpravljeno, množično umiranje zaradi nečloveških pogojev na skupnem delu. Nihče ni vedel povedati, do kakšnih razmerij se je povzpel ta rododom. Govorilo se je o milijonu in več po bitih, umrlih, od lakote uničenih življenj. Morda bo resnica prišla na svetlo sedaj, ko je nasilni režim Pol Pota doživel svoj zlom.

In zrušili ga niso kaki Amerikanci ali drugi imperialisti, zrušili so ga bratje iz socialističnega tabora. Potem ko se je Vietnam vključil v Varšavski pakt, je dobil s strani Sovjetske zveze proste roke. Organiziral je »Združeno fronto narodne rešitve Kampučije«, ji postavil na čelo prebeglega generala Henga Samrina in nato se je konec preteklega leta začel vdor v Kampučijo. Čete »Združene fronte« so služile za pretevo, vdor pa so vodile vietnamske čete ob sovjetskem orožju. Po desetih dneh se je kruti kampučijski režim zrušil, vietnamske čete pa so v nedeljo 7. januarja zasedle prestolnico Phnom Penh. Seveda so v Moskvi zmago »osvobodilnih sil« navdušeno pozdravili, na Kitajskem so »invazijske čete« ogorčeno obsodili, zahodni svet pa ne ve, kakšen obraz naj bi pokazal.

Eno je gotovo: Vietnamski so posnemali svoje gospodarje Sovjete, ki so na enak način leta 1956 vdrli na Madžarsko, leta 1968 pa na Češko. In ker so to storile »napredne sile«, so vsi levičarski krogi v zadregi. Kako laže bi bilo, če bi to storili Amerikanci. To bi se časopisje razpisalo! Tako pa bo potočenih le nekaj krokodilovih solz.

Tudi »neuvrščeni« z Jugoslavijo na čelu so ostali v izjavah zelo previdni. Kampučija je bila sicer neuvrščena in treba bi bilo vdor invazijskih čet obsoditi, toda kdo bi se želel zameriti Sovjetski zvezi? In tako se je vsa neuvrščenost razblinila kot milni mehurček.

Demokracija z malo krščanstva

V začetku oktobra, v nedeljskih izdajah dnevnikov »L'Unità« ter »Il Popolo«, sta si glavna tajnika komunistične, Berlinguer, ter demokrščanske stranke, Zaccagnini, izmenjala vljudnostna priznanja. Ze kak dan potem je isto komunistično glasilo prvič javno podprlo glavnega tajnika DC s tem, da je označilo Fanfanijevo skupino »Nuove Cronache« znotraj DC za skupino v stanju pospešenega razkroja. Ta skupina se namreč upira preveliki povezavi demokristjanov s komunisti. »L'Unità« se sklicuje na Toskano in na Sicilijo, ki sta bili prej Fanfanijevi trdnjavi, sedaj pa da sta se pridružili smeri Zaccagninija in Andreottija. Komunistično glasilo v polemiki s socialisti pribija, da leninizem ni pomenil zapreke za PCI na njeni poti med stranke ustavnega loka.

VZAJEMNO PODPIRANJE

S tem je bil gotovo uresničen prvi korak v cilju »zgodovinskega kompromisa«, tj. prva stopnja za italijanske komuniste pri upravljanju v vladanju države. Posledice tega se že dolgo občutijo. Demokristjani in komunisti se vzajemno podpirajo, si delijo položaje in mesta ne samo na državni ravni, pač pa vse do posameznih dežel in pokrajin.

Spomnimo se samo na razdelitev položajev na tržaškem radiu, kjer so na slovenski oddelk namestili od zunaj na vodilna mesta komunist in socialist, prezrli pa pri napredovanju dolgoletne uslužbenke radia ali pa nastavitve novega ravnatelja slovenskega gledališča brez natečaja. In končno vzajemno podporo komunistov demokristjanom pri izglasovanju regulacijskega načrta Gorice.

Na vladni ravni pa se pripravlja zakon, ki bo odpravil verouk kot reden predmet v šoli. In to spet z odobritvijo DC. Tudi zakon o razporoki in splavu je bil odobren ob blagohotnem zadržanju DC. Takšno zadržanje demokristjanov postavlja vprašanja, kakšna je danes pravzaprav politična ideja demokrščanske stranke od, kakšna bi sploh morala biti, da bi odgovarjala krščanskemu imenu, ki si ga lasti?

UVELJAVLENJE KATOLIČANOV

Krščanske demokracije se pojavijo v Evropi kot ljudske stranke v drugi polovici preteklega stoletja. Preko njih se katoličani vključujejo v zgodovinsko dogajanje in v demokratično prenavo države, da bi se zoperstavili politični nadvladi liberalnega meščanstva in njegovim proticerkvenim in protikrščanskim stališčem, pa tudi brezverski socialistični ideologiji.

Krščansko demokratska gibanja so navdihnile in poživljale socialne ideje velikega papeža Leona XIII., kot jih je objavil v znameniti okrožnici »Rerum Novarum« (1891). V tej okrožnici je papež zavrnil kot nestvarne socialistične nauke o skupni lastnini, ki naj bi odpravila delitev sveta na bogate in revne, a je po drugi strani poudaril upravičenost delavskih zahtev po človeka vrednih gospodarskih in socialnih razmerah na delu.

V Italiji se je katoliško gibanje uveljavilo predvsem na socialnem področju, z ustanavljanjem ljudskih posojilnic, zadrugištev in dr. Najbolj je gibanje zajelo kmetijska področja severne Italije. Toda šele volitve leta 1913 so pokazale tudi njegovo politično težo. In šele po prvi vojni (1919) je znameniti ljudski voditelj duhovnik don Sturzo ustanovil Ljudsko stranko, ki pa v tistem času ni uspela omajati liberalno meščanskega političnega monopola v državi. Fašizem je Ljudsko stranko zatrl. Poslej je obstajala ilegalno, člani so sodelovali v protifašističnem odporu in med zadnjo vojno tudi v partizanskem osvobodilnem gibanju. Stranka je ponovno nastopila pod imenom Krščanska demokracija (DC) šele po zadnji vojni, z De Gasperijem na čelu, evropsko znanim politikom. Ta ji je pripomogel do volivne zmage leta 1948, ko je bila Italija v nevarnosti, da pride pod vlado tedaj stalinistično usmerjene PCI. De Gasperi je Italijo vključil v zahodno

gospodarsko in politično področje kot tudi v atlantsko zaveznitvo (NATO). Od zmage v letu 1948 je DC nenehno na oblasti.

Za Italijo je demokrščanska stranka nedvomno mnogo storila. Država ni nikoli poprej dosegla take blaginje kot prav po zadnji vojni, pod njeno vlado in z nasleditvijo na Zahod. Deležna je bila sredstev za povojno obnovo iz Marshallovega načrta, vstopila je v Evropsko gospodarsko skupnost (EGS).

ODDALJITEV OD KRŠČANSKIH NACEL

Toda oblast in moč pokvarita one, ki ju imajo v rokah, posebno še, če traja to že trideset let. V DC so se včlanjevali vedno številnejši ljudje, ki so bili daleč od resnega krščanstva in so iskali samo osebne koristi. Stranka je sprejemala vse, samo da bi se obdržala in utrdila svoj položaj. Posledica je bila, da je zlasti po letu šestdeset prihajalo do vedno večjih skandalov. Od onega pri gradnji letališča Fiumicino, ko je moralo odstopiti nekaj ministrov, pa do škandala Lockheed in do najnovejšega, zaradi katerega je moral odstopiti sam državni predsednik, demokristjan Leone.

DC se je popolnoma oddaljila od načel socialne okrožnice papeža Leona XIII. Prav tako od programa svoje predhodnice Ljudske stranke in njenega voditelja don Sturza. V bistvu služi zasebnim koristim in namenom posameznih klik. Da se drži na oblasti, ji omogoča bojazen velikega dela italijanskega prebivalstva pred komunističnim prevzetom oblasti. Ne pa zaradi političnega programa. Prav malo jih je, ki še verjamejo v njena krščanska načela.

Upravo vzdržuje z močno birokracijo in aparatom, ki je nacionalistično nastrojen. Ta birokracija je v svojem zadržanju bliže liberalnim in prostozidarskim idejam izpred prve vojne kot pa idejam krščanstva. Do pripadnikov neitalijanskih narodnosti v državi izvaja že ves povojni čas diskriminacijo in pritisk, ki bi mu v kaki demokratični državi komaj našli podobnega. V tem primeru ni govora o kakem krščanskem sožitju in medsebojnem spoštovanju do pripadnikov drugega jezika.

Občni zbor Slovenske skupnosti v Trstu

V soboto 16. in 17. decembra 1978 je bil redni občni zbor Slovenske skupnosti za Tržaško. Zborovanje je odprl in vodil predsednik občnega zbora dr. Teofil Simčič, ki je pozdravil vse udeležence, med njimi predstavnik bratske organizacije z Goriskega in sicer tajnika Marjana Terpina, predsednika Gradimira Gradnika in pokrajinsko svetovalko Marijo Ferletič.

Na dnevnem redu je bilo nato poročilo izvršnega odbora o delovanju stranke v zadnjih dveh letih, ki ga je podal član tajništva Alojz Tul. Potem ko je v uvodnem delu orisal v splošnih obrisih politične razmere v državi in deželi, je prešel na glavne dogodke in odločitve, ki so značilne za omenjeno časovno obdobje na Tržaškem. Pri tem je omenil zlasti ratifikacijo Osimskih sporazumov, obisk pri SZDL Slovenije in njen obisk pri nas, boj za samostojen šolski okraj in avtonomijo slovenskih šol nasploh, vložitev zakonskega osnutka v obliki peticije v rimskem parlamentu za globalno zaščito slovenske manjšine, prirejanje »Naših praznikov« in vstop v odbor pokrajinske uprave v Trstu. Posebej se je zaustavil pri oceni volivnih izidov deželnih in občinskih volitev, pri katerih je SSK imela osip nekaj sto glasov. Če je vzrok temu pripisati upadanju narodne zavesti med tujakšnji Slovenci — je dejal poročevalec — potem ni to več problem samo naše politične stranke, temveč zadeva vso našo slovensko narodnostno skupnost in se morajo nad tem dejstvom zamisliti vsi, ki jim je preprečevanje asimilacije resnično pri srcu.

NEPRIJAZEN ODNOS DO SLOVENCEV

Slovenec že od vsega začetka krčevito odreja pravice po enakopravnosti z italijanskimi so državljani, tako šolski okraj, uveljavitev dvojezičnosti, povrnitev škode, ki so jo utrpeli pod fašizmom, itd. Njeni vodje so pri nas glavni pobudniki razlaščenja slovenske zemlje za industrijske gradnje dvomljivih javnih potreb. DC je v naših krajih vsa povojna leta vodila politiko tihega ustrahovanja slovenskih ljudi. Se ni preteklo dolgo let od tega, ko so slovenski starši, ki so poslali otroke v slovensko šolo, tvegali izgubo delovnega mesta.

Zavedni lastniki slovenskih gostiln in trgovin so bili izpostavljeni nenehnim sanitarnim, davčnim in drugim inšpekcijam, zato da bi zmehčali njih narodno zavest. Dolga leta so javna občila v njenih rokah izvajala pravi psihoški teror nad javnim mnenjem, tako da se je italijansko prebivalstvo naravnost balo »slavove«, »titoistove«, »slavokomunistove« in »slovenske« nevarnosti nasploh. Kolikim slovenskim ljudem, ki se so zaradi katoliškega prepričanja zatekli iz jugoslovanske cone B, so protizakonito odrekli državljanstvo in jih poglani v izseljenstvo?

DC s svojim aparatom je naredila skratka vse, da bi slovensko narodno skupnost pod Italijo postopno spodkopala in zadušila. Ker ji to ni uspelo, se je navidezno sprijaznila s toleranco, toda zakulisno spodbujanje se je še bolj razmahnilo. Njen glavni cilj je danes z navideznimi razvojnimi načrti uničiti slovensko lastnino, za kar ima tih pristaneck drugih italijanskih strank, vključno levičarskih.

DC in italijanske stranke se dobro zavedajo, da Slovenci v Italiji nimamo za sabo matične države, ki bi nas odločneje štela na mednarodnem polju. Zato si tudi dovolijo proti Slovincem mnogo takega, česar si ne upajo proti južnotirolskim Nemcem ali valdostanskim Francozom. Pogrešno pa bi bilo, če mislijo, da bodo slovensko narodnost uničili. Slovenci smo prestali, zlasti pod fašizmom, še mnogo hujše pritiske. In zgodovina nas uči, da storjene krivice ne ostanejo nepopravne. Kdor drugemu jamo koplje...

ODLOŽITEV VOLITEV NOVIH STRANKINIH ORGANOV

Po glavnem poročilu, ki so ga nato dopolnili predsednik sveta Rafko Dolhar, tržaški občinski svetovalec Aleš Lokar in v nedeljo dopoldne deželni svetovalec Drago Štoka ter predsednik mladinske komisije Ivo Jevnikar, se je razvila razprava o bodočih nalogah Slovenske skupnosti s posebnim ozirom na objektivno vrednotenje njenega dela in vloge za celotno slovensko manjšino pri merodajnih dejavnih matičnega naroda.

Govor je bil dalje o koordinaciji naporov za prilagoditev statuta z goriško organizacijo SSK, o nujni potrebi po večjem konkretnem in funkcionalnem delovanju strankinih organov in delovanju strokovnih komisij; o odnosu do Liste za Trst in njenega manjšinskega odbora na tržaški občini, o potrebi po večji prisotnosti v upravnih organizirnih in o poteku naporov za dosego globalne zaščite.

Razprava se je nadaljevala v nedeljo dopoldne in še čez, ko je občni zbor z odobritvijo razrešene zaključil drugo točko dnevnega reda. Slediti bi morale volitve glavnega sveta in predsedstva občnega zbora, a zaradi pozne ure in potrebe po vsklajenih pripravih skupno z goriško bratsko organizacijo za deželni kongres, ki bi moral določiti notne organizacijske strukture na pokrajinski ravni, je občni zbor soglasno sklenil, da se volitve za obnovo strankinih organov predložijo do konca januarja 1979. Zato do tega časa ostane dosedanji izvršni odbor.

Božični koncert v goriški stolnici

Božična doba je doba razmišljanja in duhovnega uživanja. K temu gotovo pripomore tudi velika ustvarjalna moč glasbene umetnosti, ki je prav na božičnih navdihih tako bogata. In slovenska božična pesem gotovo tu prednjači, saj imamo tako iz prejšnjega, starejšega obdobja, kakor tudi iz sodobnejšega ustvarjanja naših skladateljev veliko pesmi, ki kar kličejo izvedbo.

Tako je bilo tudi na nedeljskem koncertu, ki ga je priredilo Združenje cerkvenih pevskih zborov v Gorici. V goriški stolnici, ki je že dolga leta sedež teh pevskih srečanj, se je zbralo veliko število ljudi iz mesta in podeželja, da bi prisostvovalo spet božičnemu koncertu in tako se na lepši in občutnejši način doumelo božično skrivnost.

Orgelski akordi Händelovega pastoralnega preludija iz božičnega oratorija Mesija so primerno pripravili pristno vzdušje. Nato so se pred prezbiterijem vrstili združeni otroški, nato moški in končno mešani zbori. Otroške zборе je vodil Ivo Bolčina, moške Zdravko Klanjšček, mešane pa Mirko Spacapan. Pri orglah je bila Lojzka Bratuz. Posamezne točke je napovedoval Franko Jeržal.

Otroški zbori so zapeli ljudsko jaz vem za eno štalico, Ačkovo Angelci stopajo in Harejevo Uspavanko. Njih pesem je bila posrečen uvod v to božično slavje, saj prav otroci vedno tako ljubeče doživljajo božično skrivnost in čuvajo ob jaslicah. Moški zbori so odpele najprej znano Hitite kristjani (Adeste fideles) v slovenskem besedilu, nato Cudermanovo Blažena noč in kot prvo izvedbo pesem Polnoč je, ki jo je na besedilo Tomčka Vetrhina uglašil Mirko Spacapan ml. Prav je, da pride na takem koncertu tudi do novih izvedb in prav, da dobijo svoje mesto mladi avtorji. Podobni koncerti naj bodo vedno, kot so bili že v preteklosti, tudi danes in vnaprej primerna tribuna za to, da domači ustvarjalci lahko najdejo pravo mesto za posredovanje novih del.

Koncert so zaključili združeni mešani zbori, ki so tudi zapeli tri pesmi. Prva je bila Tomčeva Zvezde gorijo, sledila je Grzinčičeva (v Filejevi priredbi) Marija, daj mi Jezusčka, celotni koncert pa je zaključila Tomčeva Novo leto. Tudi mešani — kot že prej moški — zbori so pokazali dokaj smiselno in zavzeto izvedbo izbranih skladb. Za prihodnje leto bi pa morda kazalo misliti na drugačne rešitve v zvezi z orgelsko spremljavo, v kolikor je težko uresničljiva zamisel z organstvom na koro in zbori v prezbiteriju. V celoti pa tudi to ni bistveno motilo. Božične pesmi imajo v glavnem vse lepo orgelsko spremljavo, in prav zato je treba delati na to, da se tako zahteve zborov kot organista res primerno vskladijo. Koncert je spet potrdil staro slovensko božično tradicijo in v vsem uspel.

Pred petimi litanijami z božičnimi odpevi in evharističnim blagoslovom je prof. Marija Češut povedala naslednje misli v zvezi s praznovanjem božiča:

Božič je praznik, ki se je pri vseh narodih, ki so sprejeli Kristusovo sporočilo, najbolj priljubil. Če je božič praznik človeka, je prav, da vsak narod najde v njem svoj izraz in svojo podobo in da ga ovije s posebnim čarom svojega občutja in doživljanja.

Tako je tudi z našim, slovenskim božičem. V preko 1200 letih, odkar Slovenci praznujemo božično skrivnost, smo jo prepletli z nešteto običaji in obredi, z nešteto prelepimi božičnimi pesmimi. Posebno teh slednjih je toliko, da jih v vsem božičnem času sploh ni mogoče izpeti.

Toda kaj nam to izredno duhovno in kulturno bogastvo pomeni v današnji dobi, ki uravnava predvsem v pospeševanje materialnega bogastva? Kaj lahko ti ljudski božični običaji, nekoč tako prežeti z versko vsebino in doživljanjem, še pomenijo danes nam, Slovincem te sedanje potrošniške dobe, ko se prav v božičnih dneh gnetemo po trgovinah, prerivamo po pločnikih, iščemo parkirne prostore namesto cerkve in kupujemo, kupujemo vseppek darila za vse, le na tistega, čigar rojstni dan praznujemo, pa pozabljam? Ali nismo vsega tega, kar je bilo za naše prednike resnično življenjsko izkustvo, že spravili pod etiketo folklorne ali morda že v muzej? In naše božične pesmi? Kako nam pravzaprav zvenijo v zavesti in v sreči? Kako jih doživljamo?

Večstoletni, enakomerni razvoj je danes prekinjen; proces družbene preobrazbe doživljamo vsi; naša kulturna tradicija je načeta, naša identiteta se razkraja. Trgajo se vezi s preteklostjo, vezi z družino; postajamo brezoblična masa in to v pospešenem ritmu.

Toda — ali res tako malo cenimo sebe, da tonemo v brezobličje štirimilijardnega človeštva? Nam je res vseeno, kaj smo, čemu smo in kam gremo?

Ce nam ni vseeno — in nam ne bi smelo biti — potem so to trenutki, da se osvestimo, da spet poiščemo svoj izraz, svojo istovetnost, svoje korenine! Vsi imamo svoje korenine, vsi smo nekam vraščeni, toda tega se moramo zavedati!

To zavest pa bomo utrдили le, če se bomo oprijeli ob kulturnem izročilu naših prednikov, če bomo živeli iz naše kulturne dediščine.

Nismo za romantično prenašanje starih oblik in starega načina življenja v naš sodobni čas. Tudi nismo za golo ponavljanje nekih modelov, ki nimajo danes istega pomena. Vsemu temu poiščimo novo vsebino! Ohranimo tiste prvine, ki se vežejo na preteklost in ohranjajo z njo določeno kontinuiteto!

Tako ohranjanje in bogatenje lastnega kulturnega bogastva pomeni ohranjanje lastne raznolikosti. Ne bojmo se biti različni! Če si različni, se lahko pogovarjate s sosedom, si imata kaj povedati. Večglasno petje je bogatejša od enoglasnega!

Morda je ta pot težavnejša, toda nobena dvoma ni, da je neprimerne bogatejša. Bogata in polna tistega notranjega bogastva, ki ga v človeku pobudi in pomnoži iskreno podoživljena in iz srca sprejeta božična skrivnost.

To je lahko tudi pot, ki utegne približati sporočilo božične pesmi tudi današnjega človeka, ki je v prepričanju, da je v vsem samozadosten, in v zaupanju v znanost zavrgel vsak misterij, da se je nato znašel še bolj zbežan, še bolj razdvojen in negotov.

Pojmo in prepevajmo te naše božične pesmi! Prepustimo se, radi in pogosto, tem mehkim notam, ki prinašajo mir in blagost v srce; ki nas vabijo, da odpremo svoja srca sočloveku; ki nam v mnogočem olajšujejo pogosto težko življenje na zemlji; ki nam ponujajo spravo in rešenje vsega, kar nas na zemlji tlači in ugonablja.

Zavženi, božična pesem, spet v nas in napravi nas svetle in dobre!

BgsI

ŠKOFIJSKO ZBOROVANJE TRST: Kristjani iz oči v oči

Kdo smo? Kaj smo?

V nedeljo 10. decembra se je zaključilo tržaško škofijsko zborovanje. Priprave na to zborovanje so trajale eno leto in deset komisij je pripravilo svoje zaključke, pripombe in priporočila, ki so izšle v posebni knjigi. V soboto 9. decembra so posamezne komisije pripravile dokončno poročilo za sklepno zasedanje.

Kakšni bodo nadaljnji uspehi, je danes težko reči. Opravljeno je bilo prav gotovo dobro delo, ki bo po naši nadaljnji prizadevnosti rodilo nove sadove. Se posebno smo lahko Slovenci zadovoljni z zaključki zborovanja, saj se je pretrgala vez s preteklostjo in sta slovenska beseda in slovenski klic po prenovi naletela na odobravanje in priznanje.

Zelo mi je ugajalo poročilo četrte komisije, ki se je bavila z dušnopastirskimi vprašanji med Slovenci. Poročilo je podal Ivo Jevnikar.

Ni mi pa ugajal stavek, ki ga bomo v prvem poročilu te komisije, ki je objavljen v omenjeni knjigi. Stavek pa je tale: »Cerkev ni vedno znala in hotela z evanĝeljsko slednostjo braniti pravico slovenskega prebivalstva do obstoja in do lastnega razvoja, z nekaterimi svojimi predstavniki se je celo dala zaplesti v proces raznarodovanja.«

»Primorski dnevnik«, ki je zborovanju posvetil precej pozornosti, je v nedeljo 10. decembra z nekakim »zadostjenjem« ponatisnil ta stavek. Isti dan opoldne so ga na tržaškem radiu tudi z nekimi »zadostjenjem« ponovili. (Zakaj je tržaški radio tako malo pozornosti posvetil škofijskemu zborovanju? Se zdi, da so bile bolj važne trditve, ki smo jih brali tudi v Katoliškem glasu, da je tržaška Cerkev 60 let »gnjavila« Slovence.

Ali je vse to sprejemljivo? Tisti, ki so vajeni izrazov kakor so: »država je kriva«, »družba je kriva«, »družina je kriva«, z

UTRIP CERKVE

• V afriški državi Zaire je bil letošnji božič spet državni praznik. Ukiniti so ga leta 1972, ko se je diktator Mobutu zagnal proti katoliški Cerkvi in začel uvajati stare poganke navade.

• Prior znane meniške skupnosti v Taijezu v Franciji Roger Schutz se je brzojavno obrnil na francoskega predsednika Giscarda d'Estainga, naj skuša kaj storiti za nesrečne vietnamske begunce. Od padca južnovietnamske prestolnice Saigon je deželo zapustilo že četr milijona Vietnamcev. Poleg tega je bilo iz dežele poginanih 160.000 ljudi kitajskega rodu. Podobno je zbežalo iz sosednjega Kampučije, ki se sedaj vojskuje z Vietnamom, 150.000 ljudi.

• 18. novembra lani so v Sieni začeli praznovati »Leto stolnice«. Končali ga bodo letos 18. novembra, ko bo minilo 800 let, odkar so cerkev za časa papeža Aleksandra III. posvetili in ji dali za zavetnico Marijo Vnebovzeto.

• Prve dni lanskega decembra je izšla knjiga 217 pism papeža Janeza XXIII. Zbral jih je njegov osebni tajnik Loris Capovilla, sedaj škof v Loretu. Čez sto pism od sedaj ni bilo objavljeno.

• Papež Jancz Pavel II. je 19. decembra lani sprejel člane Sveta evropskih škofovskih konferenc, ki so se zbrali v Rimu na svoje redno zasedanje. Udeležil se ga je tudi ljubljanski metropolit dr. Pogačnik. Ljubljanski nadškof je izrazil svoje bivanje v Rimu tudi, da je po vaticanskem radiu spregovoril Slovincem doma in na tujem. Z rimskimi Slovenci je obiskal tudi grob Pavla VI. v kriпти vaticanske bazilike in tam daroval sv. mašo.

• Ko je papež Janez Pavel II. sprejel pred božičem kardinale, ki so mu prišli voščiti, jim je tudi povedal, da bo konec letošnjega januarja šel v Mehiko in tam odprl tretje zasedanje Zveze latinskoameriških škofovskih konferenc (CELAM). Zasedanje bo v mestu Puebla. Zadnjega zasedanja te škofovske ustanove, ki je bilo lita 1968 v Medellinu (Kolumbija), se je udeležil tedanji papež Pavel VI.

Izšle so knjige

GORISKE
MOHORJEVE
DRUŽBE

Mesec za katoliški tisk

HVALEVREDNO PRIZNANJE

V zadnji številki »Katoliškega glasa« smo brali: za objavljanje darov v preteklem letu prispevala župnija sv. Jerneja na Opčinah 50.000 lir v sklad »Katoliškega glasa«. Veseli smo bili te pozornosti, kajti ta ustanova je do sedaj edina, ki se je na ta način oddolžila našemu listu za celoletno objavljanje darov. Nehote se pri tem spomnimo na prizor iz sv. pisma, ko je Kristus ozdravil deset gobavcev, prišel pa se je zahvalit en sam. Upravičeno je Kristus vprašal: In ostalih devet?

Tako bi se v Mesecu katoliškega tiska lahko vprašali tudi na naši upravi: In ostali, ki redno objavljajo darove? Bi ne bilo prav, da dajo listu vsaj majhno priznanje s tem, da mu od vseh objavljenih vsot namenijo recimo en odstotek? Zanje to ne bi bilo dosti, našemu listu, ki poleg naročnine živi le od prostovoljnih prispevkov, pa bi se to precej poznalo.

Vsi, ki objavljajo darove, verjetno ne pomislijo, da dajo zlasti ob sredah, preden gre list v tisk, kar precej dela upravnic in uredniku, da darove uredita. Tudi zavzamemo darovi včasih kar celo kolono prostora, to se pravi petino strani, s čimer se bralce oropa drugega branja. Rekl bi torej: naj velja pozornost za pozornost.

V zvezi s tem naj še nekaj povemo: pridejo osebe na upravo, ki prinesejo darove za več ustanov istočasno. Katoliški glas naj bi jih objavil, uprava pa poskrbela, da jih dobijo tisti, ki jim je dar namenjen. Torej dvojno delo. Kar nas dostikrat preseneti, je da ko že »Katoliški glas« obremenijo z delom, ne čutiljo potrebe, da bi tudi istočasno kaj darovali v njegov sklad. Pravijo, da roka roko umije. Zakaj ne bi bilo tudi v takih primerih tako?

Kar se pa tiče na splošno darov za sklad »Katoliškega glasa«, pa moramo reči, da lani vse leto niso usahnili, tako da smo z nekim zaupanjem stopili v novo leto. Čut soodgovornosti za obstoj lista se je med naročniki zadnje čase zelo povečal, kar nas napolnjuje z zaupanjem za naprej. Prosimo zato še in še: ob veselih in žalostnih dogodkih v družini in pri prijateljih (krsti, poroke, pogrebi, razne obletnice) počastite od dogodkov prizadete z darom v sklad »Katoliškega glasa«. Rože se posušijo, dobra dela pa ostanejo. Ljudem so v zadoščenje, tolažbo in priznanje, Bogu pa v veselje.

Dve obletnici Cerkve v Zambiji

Pred sto leti sta dva jezuita odpotovala iz Južne Afrike proti severu v kraje, ki so bili Cerkvi še neznani. Prispela sta v pokrajino severno od reke Zambezi. Tam pa je bolezen ustavila njuno potovanje: eden je umrl od tropske bolezni, drugi se je izčrpan moral vrniti. Grob prvega misijonarja je sedaj pod vodami velikega umetnega jezera Kariba.

25 let kasneje sta spet dva francoska jezuita odšla na isto pot v neznane kraje, kjer je sedaj Zambija. Imela sta s seboj 20 volov, enega konja, osla, več vozov in skupino pomočnikov. Tako je zaživela Cerkev v južnem delu Zambije. Leta 1904 je bila ustanovljena prva misijonska postaja

Chicuni. Zdaj je tam katoliško učiteljske, gimnazija in osnovne šole, več samostanov, učiteljsko naselje, pravo katoliško mesto sredi podeželja.

Eden od prvih dveh misijonarjev, jezuit Torrend, je izdal velik slovar banthu jezikov in knjigo običajev. Ljudje so spoznali plug (bili so zelo začudeni, ko je misijonar zarezal z njim prve brazde) in začeli sodobneje obdelovati polja, otroci pa so dobili prve šole.

Prve redovnice, ki so prišle leta 1924 v pomoč misijonarjem, so bile dominikanke. Ko je že prvo leto ena od njih umrla od malarije, so predstojnice »v imenu svete pokorščine« ukazale redno uporabo kina. Dominikankam so se pridružile poljske redovnice, ki so odprle prvo klinično-kečo, ki je lahko sprejela pet bolnikov. Danes ima ta redovniška skupnost že več kot polovico domačink in 9 deklet v noviciatu. V lusaški nadškofiji delujeta tudi dve popolnoma zambijski redovniški družbi.

Tropske bolezni so neusmiljeno redčile vrste prvih misijonarjev. V treh letih (1919-1922) so zaradi njih umrli kar štirje duhovniki. Duhovnik Czarlinski je v svojem zadnjem pismu malo pred smrtjo (1921) zapisal: »Umiram od malarije na poti v Kasizi. Ni duhovnikov, ni zakramentov, zgodi se božja volja!«

Jezuiski general v Rimu Poljak p. Ledochowski je zaskrbljen pisal misijonarjem: »Premalo skrbite za zdravje. Pod afriškim soncem naši ljudje ne smejo toliko delati kot so navajeni v Evropi.« Cerkevna oblast je zato poslala vizitatorja, ki naj bi proučil vzroke tako pogostnih smrtnih primerov. Pa še on je po nekaj tednih umrl od tropske bolezni.

Pred 50 leti je bila ustanovljena apostolska prefektura v Lusaki. Prvi prefekt je bil poljski jezuit Bruno Wolnik. Na voljo je imel 8 duhovnikov, 13 redovniških bratov in nobene redovnice. Na področju, ki je raztegnjeno čez 400 km, je bilo treba oskrbovati 5 misijonjskih postaj. V Lusaki se je sv. maša darovala enkrat mesečno. Danes ima Lusaka, prestolnica Zambije, 16 velikih župnij in 17 cerkva. Župnijske cerkve so zgradili slovenski misijonarji, dve pa pravkar gradi neutrudni p. Lovro Tomažin.

Sedaj je v lusaški nadškofiji 190.000 vernikov, 78 duhovnikov, 17 misijonjskih bratov, 158 redovnic in 343 cerkva. P. Radko Rudež je nedavno prevedel v činjanščino knjigo o Mariji, ki jo je izdal nadškofijski ordinariat v Lusaki.

Praznovanje petdesetletnice lusaške nadškofije je bilo veličastno, najprej po župnijah, nato v Lusaki na vrtu bogoslovja. Ob navzočnosti 11 škofov in najvišjih predstavnikov oblasti so tisoči vernikov prepevali hvalo Kristusu, ki ni več tujec v zambijski deželi.

Jože Kokalj DJ

Umrli je P. L. Nervi

V starosti 87 let je v Rimu umrl arhitekt Pier Luigi Nervi. Bil je eden vodilnih sodobnih arhitektov, ki je med drugim zgradil novo dvorano za papeške avdiience v Vatikanu.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Dr. Lojze Škerl

tržaške novice**„Slovenski božič“ v tržaški stolnici**

Skladatelj Matija Tome je pred leti poklonil svojemu narodu »Slovenski božič«, pravo kantato v znanih narodnih motivih za zbor, soliste in orgle. Ta velika skladba je bila višek nepozabnega božičnega koncerta v nedeljo 7. januarja v tržaški stolnici. Letošnji koncert je bil že petnajsti po vrsti, ki ga je pripravila Zveza cerkvenih pevskih zborov v čast Bogu in v veselje vsem, ki verujemo in prav po vztrajni zaslugi naših cerkvenih pevcov doživljamo vsako leto lepši božični praznik.

Prisotni tržaški škof Bellomi se je v privatnem razgovoru izrazil, da je ta velika Tomčeva skladba odlična kateheza. V tej kantati je vse, kar iz evangelija vemo o rojstvu božjega Otroka. Vse melodije so vzete iz bogate zakladnice slovenskih božičnih pesmi, od katerih še danes nekatere dobro poznamo in tudi prepevamo. Vendar pa danes pojemo naše pesmi v sedanjem besedilu, ki ga vsi dobro razumemo, skladatelj Tome pa je ohranil stare besedilo in obliko in tu je menda tudi vzrok, da nekaterih misli nismo razumeli.

V celotni kantati, ki traja nad pol ure, je umetnik zelo sorazmerno porazdelil vloge zboru, solistom in spremljavi. Solistov je bilo pet: sv. Jožef, Marija, krčmar in prvi ter drugi pastir. Zahtevne vloge so zelo dobro zapeli naši znani solisti: Ljuba Berč, Nerina Pelicon, Albert Miklavc, Marjan Dolenc in Bruno Kralj. Naj tu omenimo, da je skladba »Slovenski božič« prirejena kot prava spevoigra in bi jo z velikim uspehom lahko igrali tudi na odru. Dirigiral je Janko Ban, na orgle pa spremljal Tomaž Simčič.

Pred to božično kantato smo v prvem delu koncerta poslušali štiri bolj znane pesmi: Božično pričakovanje (Stane Malič), Bila je noč (Ubaldo Vrabec), Otroček v božični noči (Aleksander Vodopivec) in Ves svet se raduje (Zorko Harej).

Pred začetkom drugega dela je imel govor predsednik ZCPZ Zorko Harej, ki je poudaril kraj letošnjega nastopa, tržaško stolnico, v kateri se je stoletja nazaj slišala in oznanjala božja beseda tudi v našem jeziku.

Ob zaključku je v slovenskem jeziku spregovoril škof Bellomi, ki je med drugim povedal:

Po srečanju v Kulturnem domu 26. novembra smo danes zbrani v stolnici, v tej stolnici, ki je dom vere za vse kristjane v naši škofiji. Vaše petje je danes zadobilo izraz vaše vernosti in je izpoved vaše povezanosti in enotnosti. Naj bo vaše petje tudi molitev, v kateri so obsežne vse želje, pričakovanja, vprašanja naše tržaške Cerkve. Blagoslovljam vaše petje, vaše domove, vaše duhovnike in župnije. Ta blagoslov naj spremlija vse vaše dneve v novem letu, da boste veseli in srečni, ko boste čutili, da vas ima Bog rad in da ste si med seboj brajre in sestere.

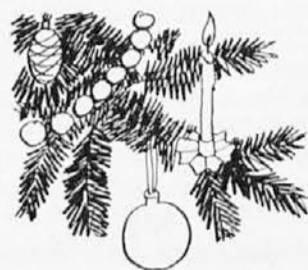
Ob koncu se je g. škof še zahvalil za čestitke ob njegovi 50-letnici, ki jih je tako lepo povedal kakor ves božični program odlično vodil napovedovalec Livij Valenčič. Gospod škof je zaključil svoj nagovor s prošnjo, da bi zanj tudi molili, da bi mu pomagali, ker pastoralno delo ni lahko.

Božični koncert smo zaključili z evharističnim blagoslovom, nakar se je začel razhod resnične množice, ki je na ta božični večer prvič v stoletju do kraja napolnila stolnico sv. Justa. Zelo smo hvaležni vsem, ki so organizirali in nam pripravili ta božični koncert. - Udeležencem

ubrano podali svoj del programa. Obe skupini sta nam dobro znani, zato jih ne bomo posebej predstavljal.

Večjega pričakovanja je bil deležen tretji del sporeda v mešani zasedbi. Pod vodstvom H. Antoniča so združeni pevci ubrano in prijetno odpeli vrsto božičnih napevov in zaključili s Cvekovo »Raduj, človek moj«.

In razšli smo se res z radostjo v srečo nad uspešnim koncertom božičnih melodij, ki sta nam ga pripravili obe pevski skupini, ki tako uspešno delujeta v tem vencu vasi ob morju. Izkazalo se je tudi občinstvo, ki je kljub ostremu mrazu do kraja napolnilo cerkev in nastopajočim dalo priznanje, ki jim gre.

Zahvala

Bazoviška župnijska skupnost se zahvaljuje vsem darovalcem za obnovitvena dela v župnijski cerkvi. Prav tako tudi številnim darovalcem za obnovo gropanjske cerkve: darovali so 1.700.000 lir. Zrno k zrnu pogača, kamen h kamnu palača. Bog plačaj!

Tudi cerkveni pevski zbor se zahvaljuje župljanom za ofer.

V nedeljo 14. januarja ob 17. uri gostuje v Baragovem domu v RICMANJIH dramaška skupina PD »Štandrež« s komedijo v treh delih Marjana Marinca

»KOMEDIJA O KOMEDIJI«

Režija Mira Strukelj

Iz Beneške Slovenije**Dan emigranta v Čedadu**

Štirinajsti zapovrstjo so slovenska kulturna društva in Zveza emigrantov v Slovenski Benečiji priredila Dan emigranta. Ob natrpni dvorani se je kot prejšnja leta vršil v gledališču Ristori v Čedadu. Govornika sta bila dva: predsednik deželneega sveta Mario Colli in predstavnik beneških kulturnih društev dr. Valentin Noacco. Ta je nekatere odstavke svojega govora povedal tudi v sočnem beneškem narečju. Govornika sta se vsak s svojega gledališča dotaknila vprašanj beneških Slovencev in celotne dežele, pri čemur je bil Colli bolj meglen, Noacco pa konkreten.

Kulturno prosvetni del programa je vseboval nastop beneških harmonikarjev, režijanskih, citirancev, pevski zbor Planinka iz Ukeve, Keka in Ane. Beneško gledališče pa je uprizorilo Predanovo komedijo »Modar hlapec«.

Ukve

Umril je bivši župnik. V Sempetru Slovenov so v soboto 30. decembra 1978 pokopali msgr. Zuccaglia Saccario, bivšega dolgoletnega župnika v Ukvah. Pokojni monsignor se je rodil leta 1909 v Landarju. V mašnika je bil posvečen 1933, nakar je tri leta pasel duše v Gornjem Barnasu. Leta 1936 je prišel v Ukve po odhodu pok. Viktorina Staniča. V tej župniji je ostal do upokojitve 1974. V pokoj je odšel zaradi slabega zdravlja. Kot upokojenec je živel v Furlaniji. V zadnji bolezni se je zahteval v bolnišnico v Čedadu, kjer je umrl 28. decembra lani.

Pogrebne obrede v Sempetru Slovenov je vodil ob navzočnosti beneških in drugih sobratov videmski nadškof Battisti. V govoru je nadpastir poudaril, da je pokojni msgr. Zuccaglia bil dober duhovnik, ki se je znal približati vernikom v Kanalski dolini, ker jim je lahko postregel v vseh treh jezikih, slovenski, italijanščini in nemščini.

Naj počiva v miru v rodnem Landarju.

V Kölnu je 17. decembra 1978 umrl 91-letni kardinal Josef Frings, ki je od 1942 do 1969 vodil to pomembno nadškofijo. V kardinalski zbor ga je leta 1946 poklical papež Pij XII.

Bralci pišejo**Zakaj ni tržaški radio prenašal polnočnice od Sv. Stoblanka.**

Napovedano je bilo, da bo za letošnji božič tržaški radio prenašal polnočno mašo iz Slovenske Benečije iz cerkve pri Sv. Stoblanku. Vemo tudi, da je videmski g. nadškof pobudo toplo pozdravil. Pri Sv. Stoblanku se se za prenos polnočnične skrbno pripravljali. Gospod župnik Mario Lavrenčič je vadil pevce in se tudi sam pripravil.

Cednji teden pred božičem je zapadel sneg in zaprl ceste za dva dni. Toda konec tedna se je vreme zboljšalo. Vse ceste so bile spet prevozne, tudi do Sv. Stoblanka. Vseeno je prišla od radijskega vodstva od-poved: »Zaradi slabega vremena prenos slovenske polnočnice ne more biti od Sv. Stoblanka!«

Ce bi vodstvo radia nekoliko upoštevalo pričakovanje ljudi v Slovenski Benečiji, do te odpovedi ne bi prišlo.

-ko

Beseda tržaškemu radiu

Vemo, da je vodstvo tržaškega radia A gluho za želje in proteste slovenskih poslušalcev, vendar bomo kljub temu povedali nekaj besed.

Najprej to, da smo bili zadovoljni s pozornostjo, ki jo je radio Trst A tudi letos posvetil božičnim oddajam, med drugim za polnočnico. Izpričal je, da so možne oddaje tudi po 19.30.

Potem pa povemo, da nismo zadovoljni z dejstvom, da nima pravega razumevanja do amaterskih skupin. Vidimo sicer, da tehniki prihajajo na vasi za direktne oddaje in tudi za registracije, toda nastopajoče skupine nimajo od tega nič. To se pravi, da za amaterske skupine ni nobenih honorarjev. Ti »proletarci« naj delajo za »gospodarje« na radu samo za čast, da se lahko poslušajo ob raznih priložnostih. Poklicni pevci in pevski zbori, poklicni predavatelji vseh vrst imajo dobre honorarje, pevci-amaterji pa ne dobijo niti lire za priznanje. Ne menimo, da bi morali dobiti honorar kot poklicni pevci. Te ga nihče ne pričakuje. Toda da pojejo in da radio registrira ter potem včasih oddaja še leta in leta, ne dá pa nobene odškodnine za to, se nam zdi izkoriščanje človeka po človeku. Radio namreč s takimi oddajami prihrani veliko denarja, ker bi sicer moral program napolniti z drugimi oddajami, katere bi bil prisiljen pošteno honorirati.

V Trstu pravijo, da oni niso krivi, da je tako določil Rim. Če je to res, potem so vsi skupaj, tudi socialisti in komunisti tisti, ki hočejo izkoriščanje človeka po človeku, saj so skupno zamislili in odobrili zadnje reforme radijskih in televizijskih oddaj.

Povemo pa, da slovenski pevci niso neumni in da se že puntajo zoper tako izkoriščanje. Po tej poti bo zmeraj manj direktnih oddaj in tudi registracij raznih amaterskih zborov. Odgovorne opozarjamo na to, prizadete pa pozivamo, naj se borijo zoper izkoriščanje na radu in televiziji.

KRATKE NOVICE

Msgr. Jorge Mejia je nedavno poudaril pomen češčenja Matere božje za dežele Latinske Amerike. V te dežele so to češčenje prinesli zlasti španski misijonarji. Sedanja ljudska pobožnost do Marije bi sicer potrebovala tu in tam kakšen popravek ali očiščenje, vendar bi vsaka dušnopastirska dejavnost, ki bi obšla Marijino češčenje, bila obsojena na neuspeh. Po ljubezni do Marije človek Latinske Amerike pride do Kristusa in njegove Cerkve.

81 zastopnikov sedmih nizozemskih katoliških župnij se je obrnilo na svoje škofo, naj bi v Rimu ponovno sprožili vprašanje ženskega duhovništva, duhovništva poročenih mož ter dati poročenim duhovnikom, ki so bili prevedeni v laiški stan, možnost učiti na bogoslovnih učiteljskih. Nadškof iz Utrechta kardinal Willebrands pa je te predloge odločno odklonil. Morda bi se dalo razpravljati le o predlogu, da bi laicizirani duhovniki mogli opravljati kakšno službo v Cerkvi.

Na Japonskem število katolčanov kar ne more porasti. Vedno se suče okrog številk 300.000. Manj pa je znano, da živi v Braziliji močna japonska skupnost, ki se je tam začela naseljevati pred 70 leti. Danes je v Braziliji 900.000 oseb japonskega rodu. 70 odstotkov (630.000) od njih je katolčanov. Med njimi deluje 318 japonskih duhovnikov in redovnikov. Kar 212 od njih jih je že bilo rojenih v Braziliji.

Problem slov. otroških vrtcev

Ze večkrat je sindikat slovenske šole na Goriškem posvetil pozornost našim otroškim vrtcem. Obravnaval je razne probleme, ki zadevajo obstoj in rast naših vrtcev in te probleme tudi predočeval pristojnim oblastem. Z zadovoljstvom je ugotavljal da obiskuje vrtce kar lepo število otrok, vendar je pri tem zabeležil, da v njih niso samo slovenski otroci. To seveda jemi je slovenskim vrtcem njihov zunanji izraz in namen.

Na zadnji seji sindikata je to vprašanje zopet prišlo na dnevni red tudi na pobudo prizadetih staršev. Gre pa za vrtce, kjer sta v istem postopku slovenska in italijanska sekcija, kjer otroci skupaj obedujejo in se skupaj igrajo, pomožno osebje pa je italijansko. To je deloma dediščina uknjenih vrtcev ustanove ONAIRC, dediščina, ki jo slovenska javnost odklanja.

Vrtce bivše ONAIRC je prevzela država. Tudi v teh mora biti uslužbeno zavedno slovensko učno in pomožno osebje, kajti nihče ne more dati tega, česar sam nima, v našem primeru lepe slovenske besede in slovenskega duha. Starši pa imajo pravico, da se njihovi otroci posledno vzgajajo v materinščini. Didaktično delovanje se namreč ne omejuje na učni čas, pač pa zajema vse trenutke življenja v vrtcih. Problem je žgoč, ker prehajamo v utrakvistične vrtce, ki niso predvideni po zakonu in po katerih bi naša šola utrpela nepopravljivo škodo.

Zato poziva sindikat slovenske šole vse odgovorne, da resno vzamejo v pretres ta položaj in podvzamejo potrebne ukrepe, da bodo tudi slovenski vrtci delovali po obstoječih predpisih.

Sovodnje

V preteklem letu se smrt Sovodenj ni ravno izogibala. Umrlo je 17 vaščanov: 11 moških in 6 žensk. Samo zadnja dva tedna so umrli trije.

Prvi je bil 64-letni Slavko Florenin. Pokojni je imel v Gorici delavnico in trgovino s kolesi. Zapustil je ženo Emo in hčerko Danilo, ki je v službi na slovenskem liceju v Gorici.

Nekaj dni za njim je umrl 56-letni Ivo Pelicon, stanujoč na Majnici onstran Soč, kjer si je pred več leti kupil hišo. Vedno pa se je smatral za Sovodenjca in tako je našel svoj zadnji dom na sovodenjskem pokopalšču.

Zadnji je preminul 72-letni Jože Tomsič. Bil je zelo skrben in delaven kmetovalec. Posebno veselje je imel z vrtnarjio. Mnogo je čital. Tudi »Katoliški glas« mu je bil zelo pri srcu. Zapušča ženo Zalko in tri zglezne sinove, ki so že vsi pri kruhu in poročeni.

Svojcem in njih družinam izrekamo iskreno sožalje, pokojni pa naj se odpokojijejo v Gospodu.

DAROVI

Za cerkev v Bazovici: Maruška Brass v spomin na mater Emo 8.000, Marija Ražem 10.000, Franc Kralj 50.000, Silvestra Ražem 10.000, Ančka Račan 5.000, Marija Križmančič 4.000, Marija Marc 15.000, Marija Ražem 10.000, ob krstu Petra Milkovič 7.000, Antonija Križmančič 10.000, Mila Petarova 3.000, Marija Marc 3.000, Edvard Grgič 5.000, Pierina Zagar 2.000, Marija Križmančič 10.000, Marija Marc 5.000, v spomin Pine Marc Pierina Zagar 3.000, hči Neda v spomin na mamo Marijo Sosič 10.000, Zorka Križmančič 5.000, družina Marc v spomin mame Pine 20.000, družina Olenič iz Padrič 5.000, Marija Zagar 5.000, v spomin Pine Marc Ana Križmančič 10.000, Franc Križmančič 10.000, Marija Zivic v spomin na moža Ivana 10.000, Amalija Racman 10.000, Ana Komar 10.000, Zofija Križmančič 10.000, N. N. 8.000, Andrej Grgič 20.000, Stefaniya Grgič 8.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N., Sežana, 100.000 din; E. Z., Trst, 100.000; S. F., Sv. Vincencij, 15.000; Angela Vremec, Opčine, 2.000; Alojzija Škerlavaj 3.000; N. N., Trst, 50.000; N. N., Trst, 5.000; M. B., Trst, 10.000; Ivana Rudež, Trst, 10.000; Pines, Domjo, 5.000; Karolina Ražem, Domja, 5.000; Marija Birs, Sveti Ivan, 10.000; Zorzetti, Trst, 10.000; N. N., Trst, 60.000; M. Zupin, Trst, 10.000; M. Zagar, Rojan, 2.500; Zavadlav, Rojan, 2.500; N. N., Domjo, 10.000; N. N., Domjo, 10.000; N. N., Domjo, 5.000; N. N., Trst, 10.000; N. N., Trst, 500.000; N. N., Trst, 50.000; Furlani, Trst, 10.000; N. N., Domjo, 10.000; Emil Maver, Domjo, 5.000; N. N., Domjo, 10.000; N. N., Domjo, 10.000; g. Lino Cocc, Trst, 30.000; N. N., Trst, 20.000; N. N., Trst, 50.000; N. N., Trst, 5.000; Buda, Trst, 5.000; Vida Andlovic, Trst, 5.000; Jospina Janežič 5.000; N. N., Trst, 10.000 lir.

OBVESTILA

Seja Združenja cerkvenih pevskih zborov - Gorica bo v ponedeljek 15. tm. ob 20.30 v Katoliškem domu.

Slikar Andrej Košič iz Gorice razstavlja te dni svoja dela v občinski umetnostni galeriji v S. Pier d'Isenzo. Razstava je odprta od 7. do 17. januarja in sicer ob delavnikih (razen ob torkih) od 17. do 19. ure, ob nedeljah pa od 10. do 12. ure. Ta razstava je že petinštirideseta v vrsti Košičevih razstav.

ZCPZ iz Trsta priredi božični koncert v župnijski cerkvi na Vrhniki v nedeljo 14. januarja ob 16. uri. Na sporedu so božične pesmi tržaških skladateljev in kantata »Slovenski božič« Matije Tomca po narodnih napevih za soliste, zbor in orgle.

Društvo naravoslovcov in tehnikov vabi vse člane in prijatelje na predavanje prof. Marinke Pertot »Vegetacija na Krasu«. Predavanje bo v petek 19. januarja ob 20. uri na sedežu Slovenske prosvete, Donizetti 3.

Društvo slov. izobražencev vabi na večer ob 50-letnici Itala Sveva v ponedeljek 15. januarja ob 20.15 na sedežu, Donizetti 3. Govoril bo prof. Ivan Tavčar.

Slovenski kulturni klub v Trstu priredi večer z diapozitivi »Argentina in njene naravne lepote«. Predavala bo Marjanka Furlan v društvenih prostorih v soboto 13. januarja ob 19. uri.

V Borštu bomo imeli na praznik sv. Antona Puščavnika, v sredo 17. januarja, službo božjo ob 10.30 in ob 15. uri, ko bo vodil somaševanje g. škof. Priložnost za prejem zakramentov.

★

Izšel je »PASTIRČEK« za januar

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Cilka Kovač ob četrti obletnici sestrine smrti 10.000; Ignac Ručna 5.000; Amalija Miklavčič 5.000; Drago Komjanc 10.000; N. N. 2.000; M. B. 10.000 lir.

Za goriške skavte: bratje Špacapan namesto cvetja na grob Sava Vogriča 40.000 lir.

Družina Valantig za katoliški tisk in za Katoliški dom po 30.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. 100.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000 lir.

D. C. in C. Z. darujeta za sklad Katoliškega glasa 100.000; za misijonarja Cukaleta 100.000; za Alojzijevešče 50.000; za revijo »Dom« ob 70-letnici g. Lavrenčiča 30.000; za Dom v Parizu 20.000 lir.

N. N., Gorica, za katoliški tisk, za Zavod sv. Družine in za moški zbor »Mirko Filej« po 50.000 lir.

M. H., Gorica, za sklad Katoliškega glasa 10.000 in za kapelo p. Leopolda 50.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N. 50.000 lir.

Družina Češcut iz Sovodenj namesto cvetja na grob Darka Paškulina za Alojzijevešče in pa PD »Štandrež« po 20.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: namesto cvetja na grob pok. mami učiteljice Marije Delpin darujejo kolegi iz štandreške šole 20.000 lir; V. J. 50.000; S. M. 50.000; družina Černič, Vrh, 6.000; Milka Velikonja 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Anastazija Bajt v spomin očeta s. Andreje 10.000; hčere ob 10. obletnici smrti Dionizije Stanič 20.000 lir.

Za »Pastirčeka«: družina Martinuzzi v spomin očeta prof. Martina Kranerja 10.000 lir.

Za »Našo pot«: M. B. 10.000 lir.

Za lačne po svetu: Angela Krelbel, Mavinje, 5.000; Lara, Gorica, 5.000; F. M., Gorica, 10.000; N. N., Rupa, 5.000; Ana Vicchi 6.000 ter otroci Ivan, Marta, Marjan ter Andrej po 1.000 lir.

Za slov. Vincencijevo konferenco: Majda Bartol-Giraldi v spomin na pok. sestvo Zorko Bartol 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Karla Gombač 5.000; N. N. 10.000; N. N. 2.500; družina Sosič v spomin moža in očeta Josipa 10.000; Bernarda Simič v spomin moža Mariota 10.000; Zora Hrovatin 50.000; družina Limoncin ob krstu male Erike 20.000; N. N., v isti namen 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. v hvaležen spomin pok. msgr. Silvanija 10.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Marija Krevatin 5.500 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugah: Marija Maver-Markon 1.000; Irena Tonelli v spomin vseh pokojnih iz družine Tonelli-Maver 5.000 lir.

Za Sveto goro: M. N., Trst, 50.000 lir.

Za Marilin dom v Rojanu: N. N. 50.000; družina Vatta-Kravos-Ferluga 20.000; N. N., 5.000 lir.

Za potresence (po g. Gorkiču): N. N. 15.000; N. N. 25.000; N. N. 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog po vrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Goriška pokrajinska uprava v novem letu

V sredo 3. januarja je predsednik goriške pokrajinske uprave Pagura prvič sklical sejo načelnikov skupin za obravnavo vprašanj, ki zadevajo psihiatrijo. Ker je šlo v glavnem za preverjanje dogovorov med strankami in njihovimi načelniki sedanje večine, je svetovalca SSK Marija Ferletič vprašala predsednika, zakaj so jo pravzaprav povabili na sestanek. Hotela je tudi vedeti, kako misli predsednik reševati vprašanja slovenske manjšine, ko za te ni pristojna nobena od petih ustanovljenih svetovalskih komisij. Predsednik je odgovoril, da ta vprašanja rešuje sam, načelnik DC pa je dejal, da so stranke sedanje večine pripravljene sprejeti v svetovalske komisije tudi SSK, toda ne kot stranko opozicije. Ferletičeva je poudarila, da je to politična nesprejemljivo, poleg tega pa je bila SSK iz raznih komisij protizakonito izključena. Spomnila je tudi prisotne, da je v ostalih krajevnih upravah dovoljen dostop v komisije tudi zastopnikom opozicije.

Pokrajinski svet je tudi odobril spremembo proračuna, pri katerem je bila črtana postavka za slovenski tehnični zavod v Gorici. Ferletičeva je dejala, da so ji iz Rima sporočili, da ne bi bilo težav v zvezi preusmeritve trgovske šole v tehnični zavod. Zato je glasovala zoper spremembo proračuna. Ta je prvič prišel v razpravo v pokrajinski svet, ker so ga izdelali komisarji in bi morali biti nujno o njem seznanjeni vsaj načelniki svetovalskih skupin.

Pri imenovanjih v šolske okraje se je Ferletičeva glasovanja vzdržala in izjavila, da se tako pridružuje široki akciji, ki so jo izvedli starši, šolniki, slovenske organizacije, sovedenjska in števerjanska občina. Izrazila je tudi pričakovanje, da se bodo tudi slovenski svetovalci v goriškem pokrajinskem svetu pridružili tej protestni akciji.

* * *

V četrtek 4. januarja se je pokrajinski svet znova sestel. Marija Ferletičeva je takoj na začetku seje opozorila odbor, da je protizakonito ravnal, ko je v lestvico za deželni prispevek vključil prošnja občine Turjak, čeprav jo je pokrajinski svet zavrnil. Dejala je tudi, da pomeni tako postopanje diskriminacijo do drugih občin in ustanov, ki jim je bila prošnja zavrnila prav za utemeljitivo, da ni v skladu z zakonom. Odbor se je sicer strinjal s svetovalko SSK, a je kljub temu vztrajal pri svojem sklepu. To dokazuje, da je odbor ravnal pod pritiskom leve, saj je Turjak občina s komunistično večino.

Podčrtati moramo ključno vlogo DC, ki ubogljivo pristane tudi na kršitev zakonov, kadar so socialisti in komunisti na tem zainteresirani, ko gre pa za pravice Slovencev, ki jim po ustavi pripadajo, se vsi povežejo proti rabi slovenskega jezika v izgovoru, da bo kontrolni organ tak sklep zavrnil, češ da je protizakonit. In vendar je ta kontrolni odbor sestavljen pretežno iz politikov tistih strank, ki tvorijo večino v goriškem pokrajinskem svetu.

Nesramnost večinskih strank pa je šla še dalje. Za imenovanja v razne komisije in ustanove predvidevajo obstoječi zakoni tudi zastopstvo manjšine. Da bi pa SSK ne prišla v nobeno komisijo, so stranke sedanje pokrajinske večine zasedle tudi tista mesta, ki bi SSK kot manjšinski grupaciji pripadala po zakonu. Svoje ravnaje so utemeljile s tem, da morajo biti večinske stranke zaradi učinkovitega delovanja navzoče v vseh komisijah, zastopni-

ki opozicije pa so že itak preobremenjeni s delom in bi svojih novih funkcij ne mogli vršiti.

Slovenski komunist Ivan Bratina, ki je danes načelnik komunistične svetovalske skupine, pa je imel celo pogum SSK očistiti, da je imela možnost vstopiti v današnjo večino in da je torej njena krivda, če ni soudeležena pri raznih odborih. Le kako naj bi SSK vstopila v tisto večino, ki ne razume problema Slovencev in ki jim je celo sovražna?

Socialistom, ki trdijo o sebi, da so v konstruktivni opoziciji, pa je Ferletičeva očitala, da so 13. decembra lani podprli tak organik uslužbencev za psihiatrijo, kjer ni omenjena potreba po osebjem z znanjem slovenskega jezika. In potem se hvalešajo, da so tudi oni za globalno zaščito slovenske manjšine. Te pa se ne da braniti s pohlepom po stolčkih v raznih odborih, tudi ne z visoko donečimi besedami, temveč s konkretnimi ukrepi.

Umrla je Milka Rupnik

V goriški bolnišnici je v sredo v jutranjih urah umrla za neozdravljivo boleznijo Milka Rupnik, doma iz Črnega vrha. Med zadnjo vojno je prišla v naše mesto in se tu zaposlila pri podjetju Viatori kot prodajalka in ostala na tem mestu do upokojitve lanske leto.

Pokojna Milka je bila izvrstna in požrtvovalna pevka. V Gorici je sodelovala pri raznih zborih («Lojze Bratuž», zbor Marijine družbe v stolni cerkvi). Imela je prijeten alt in bila eden izmed stebrov tega zadnjega zbora.

Ni bilo nedelje ali praznika, da bi Milke ne bilo na koru. Tudi pri šmarnicah je bila med najzvestejšimi. Lanski mesec maj je še vse dni pela pri šmarnicah. Tudi k slovenski maši pri kapucinih je rada prihajala in pomagala s svojim polnim altom.

Potem je počasi opešala, da ni mogla več na kor. Sedaj sta jo Dete Jezus in Marija poklicala k sebi in sta jo gotovo obilo poplačala za vse lepe pesmi, s katerimi ju je v življenju častila.

Naj počiva v miru.

Pisatelj Alojz Rebula bo govoril v Gorici

V četrtek 18. januarja bo pisatelj Alojz Rebula v Gorici. Najprej bo dopoldne govoril duhovnikom goriške škofije, ki se bodo zbrali na mesečnem dušnopastirskem srečanju, da obravnavajo temo: «Sožitje in sodelovanje obeh etničnih skupin, slovenske in italijanske, na dušnopastirskem področju». Srečanje bo ob 9. uri v dvorani pri kapucinih. Za prof. Rebulo bo o isti temi spregovoril tudi škofov vikar dr. Oskar Simčič in sicer s psihološko-verskega vidika.

Zvečer ob 18.30 bo Alojz Rebula nastopil v Avditoriju (ul. Roma) v okviru «Srečanj z avtorjem» (Incontri con l'autore), ki jih prireja goriška občinska uprava. Avtorja bo predstavila prof. Diomira Fabijan-Bajc.

Števerjan

Seja občinskega sveta. V sredo 20. decembra se je sestel števerjanski občinski svet, da bi sklepal poleg drugega tudi o nekaterih vprašanjih v zvezi s popravilom od potresa poškodovanih hiš. Potrdili so najprej deset sklepov ožjega odbora, ki se v glavnem nanašajo na oddajo del podjetju Blanzan iz Gorice za popravilo občinskega sedeža. Dela so se že začela in bodo stala 100 milijonov lir, katere bo občina nakazala dežela. Tako bo v kratkem spet

SKPD »Mirko Filej« v Gorici prireja v sredo 17. januarja ob 20.30

SONATNI VEČER

Organist Hubert Bergant

Na sporedu so sonate Mendelssohna, Bacha, Hindemitha in Guilmana.

prost župnijski dom, kjer so sedaj nameščeni občinski uradi, in bo spet polno služil svojemu namenu.

Nadalje je svet določil cono, ki bo po zakonu 457 z dne 5.8.1978 spadala v področje za sanacijo (država bo namreč dala podporo občinam, ki bodo popravile stare občinske stavbe) in v katero spada stara šola, ki bo po popravilu namenjena domu onemoglih. Občina ima namreč namen to stavbo tako preudediti, da bo vsak starejši človek v vaši, ki nima lastnega stanovanja, dobil primerno manjše stanovanje in tako preživel ostali del življenja med svojimi vaščani.

Svet je tudi poveril podjetju Rongione iz Gradiške dela za razširitev pokopališč v Števerjanu in na Jazbinah in sicer za vsoto okrog 60 milijonov lir. Tudi ta dela se bodo kmalu pričela. Za potrebna zemljišča pa se je občina že domenila z lastniki glede prodaje.

Med drugimi točkami dnevnega reda so bile v razpravi razdelitev podpore potrebnim družinam, deželna podpora občinski knjižnici, izplačilo pokrajinski upravi za popravilo cest v znesku 12 milijonov. V stalež je bila sprejeta uslužbenka Cvetka Klanjšček v smislu zakona 702 z dne 10. novembra 1978.

Odbornik Ivan Terpin pa je poročal o sklepu vodovodnega konzorcija CAFO, da delno obnovi števerjanski vodovod, ki ga je poškodoval potres. Za ta dela je dežela nakazala 270 milijonov lir. Upamo, da bodo tudi ta dela kmalu stekla in se bo tako rešilo kronično pomanjkanje vode zlasti v poletnem času v naši občini.

Svet je tudi sprejel dve resoluciji: ena poziva pobudnike spomenika v Tržiču, ki je bil postavljen v spomin italijanskim in slovenskim delavcem trziške ladjedelnice, kateri so padli v boju proti nacifašizmu, naj bo napis dvojezičen, druga pa obsaja zavrnitev rabe slovenščine v goriškem pokrajinskem svetu.

Ker je ta seja sveta bila zadnja v letu 1978, je župan Klanjšček poleg voščil za božič in novo leto prisotnim ter vsem občanom povabil svetovalce ter predstavnike organov javne varnosti v naši občini na kozarec v bližnjem gostilno, kakor je to že tradicija.

Krmin-Plešivo

Pri Subidi smo že cel mesec brez cerkve in ne vemo, koliko časa bo to trajalo. Kot znano, je bila cerkev od zadnjega potresa precej poškodovana. Podjetje, ki jo bo popravljalo, nam je naznanilo, da bo čimprej začelo z deli; v cerkev so že nosili po-

trebni material, toda vreme je trenutno prekrizalo načrte. Bojimo se, da bomo morali čakati še dolgo, verjetno do prihodnje pomladi.

Za sv. mašo se ob nedeljah in praznikih zbiramo v bivši gostilni ge. Uršule Moser-Gerovini. Tu smo tudi doživeli božično skrivnost. Lepo je bilo, kljub neugodnemu prostoru, ki pač ni isto kot cerkev. Na božični dan popoldne smo se zbrali za božičnico. Solski otroci pod vodstvom učiteljice Anke Černic so podali dva prizora iz betlehemske zgodbe, namreč »Marija in Jožef iščeta prenočišča« ter »Angeli naznanijo pastirčkom veselo vest o rojstvu Odrešenika«.

Med mašo, ki je sledila božičnici, je navzoče pozdravil katchet Danijel Pintar. Prav je, da se včasih med obredi oglasi tudi laik. Ljudje so poslušali z velikim zanimanjem. Dobro so se odrezali tudi naši pevci, kljub temu, da je pevovodja Nando Simčič komaj preстал težko bolezen. Pomagali pa so tudi pevci zbora »Brda« pod vodstvom Zdravka Klanjščka.

Bil je vsekakor lep božič; Bog nam daj še mnogo takih!

14. 1. 1974

14. 1. 1979

Viktor Mislej

Kličem Te sredi noči,
zunaj le veter ječi,
predolgo Te čaka srce,
zato razcefrano postalo je.

Ob peti obletnici smrti

hči Marija

Nabrežina, 14. januarja 1979

+

Danes ob 7.10 zjutraj nas je zapustila naša ljubljena

Milka Rupnik

Zalujoče sestre Jožka, Mara in Pavla z družinami

Gorica, 10. januarja 1979

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega ljubljenega

Sava Vogriča

se ganjeni zahvaljujemo vsem, ki so nam bili ob strani in s tolažljivimi besedami lajšali naše boleče srce. Posebna zahvala vsem duhovnikom na pogrebni obred, sošolcem in tabornikom za poslovilne besede, šolskim kolegom, vsem mladinskim, kulturno-prosvetnim in drugim organizacijam ter posameznikom, ki so s cvetjem in na katerikoli način počastili njegov spomin.

Gorica, 7. januarja 1979

Vera, Zdenko in Marko

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragrega očeta, tasta in starega očeta

Jožefa Tommasi

se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani v teh težkih trenutkih, darovalcem cvetja, sorodnikom, g. župniku Komjancu in vsem, ki so ga spremili na zadnji poti in zanj molili.

Zena in sinovi z družinami ter brat Franc z družino

Sovodnje - Zagreb, 10. januarja 1979

Zahvala ZCPZ - Gorica

Združenje cerkvenih pevskih zborov v Gorici se toplo zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri uspešni božičnici v goriški stolnici v nedeljo 7. januarja. Zahvala naj gre v prvi vrsti staršem, ki so se potrudili in pripeljali v Gorico svoje otroke nato pa pevovodjem in vsem pevcem, ki so nastopili v tako velikem številu.

SKPD »Mirko Filej« vabi na predavanje

OJ TRIGLAV MOJ DOM

Ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav. Prikazanih bo 180 izbranih diapozitivov. Avtorja sta Rudi Höhn in Jože Medvešček. Predavanje bo v Katoliškem domu v nedeljo 14. januarja ob 17. uri.

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 13. do 20. januarja 1979

Sobota: 8.05 Radijski trim. 10.05 Koncert. 11.00 Jugoslovanski pevci in ansambli. 11.35 Na goriškem valu. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije v Italiji. 14.30 Vse lépo, vaš Peter! 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Probleme je treba reševati zakointo in po predpisih«. Radijska igra. 18.45 Vera in naš čas.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Utrpi prosvetnega življenja. 11.05 Mladinski oder: »Turi in njegovi godci«. 11.35 Nabozna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Jutranji almanah. 9.05 Ritmi. 9.30 Vroči svinec. 10.05 Koncert. 11.00 To je bila zabava. 11.35 Radi smo jih poslušali. 12.00 Prizori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 13.15 Slovenski samospevi. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Kulturna beležnica. 14.20 Glasbeni ping pong. 16.30 Žive povestice. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Čas in družba. 18.20 Operna glasba.

Torek: 8.05 Zenska stran neba. 9.05 Mozaik melodij. 9.30 Filološki utrinki. 10.05 Koncert. 11.00 Miško Kranjec: »Strici so mi povedali«. 11.35 Z glasbo po svetu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Plošče. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Problemi slov. jezika. 18.20 Operna glasba.

Sreda: 8.05 Koder teče, ondod moči. 9.05 Ritmi. 9.30 Kaj nam pomenijo danes? 9.40 Iz zborovske zakladnice. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Radio klopotič. 12.20 Prodajalna melodij. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Nerodni Telemah«. Komedijska, izvaja Radijski oder.

Četrtek: 8.05 Jutranji almanah. 9.05 Melodije. 10.05 Koncert. 11.00 Miško Kranjec: »Strici so mi povedali«. 11.35 Iz revij in glasbenih komedij. 13.15 Revija ZCPZ 1978. 13.45 Gospodarska društva v deželi. 14.10 Danes bomo govorili o... 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Lahka glasba. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Mi in glasba. 18.05 Razvoj epigrama. 18.20 Operna glasba.

Petek: 8.05 Zenska stran neba. 9.05 Melodije. 9.30 Zapiski Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 11.00 Drugorazredne narodnosti v Italiji. 11.35 Popularni motivi. 12.00 V starih časih. 12.30 Iz opernih partitur. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Jugotonov express. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Po sledovih izumrlih živali. 18.20 Operna glasba.

Sobota: 9.05 Kulturno pismo. 10.05 Koncert. 11.00 Jugoslovanska glasba. 11.35 Na goriškem valu. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije v Italiji. 14.30 Vse lépo, vaš Peter! 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Kajna«. Napisal F. Bevk, izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

NAROČILNICA

Pošiljajte mi, prosim, vaš list štiri tedne brezplačno in brez obveznosti na ogled. Moj naslov:

(ime in priimek)

(ulica in številka)

(kraj in država)

Ko ste razložno izpolnili naročilnico, jo izrežite, priložite pismu in pošljite na upravo lista

KATOLIŠKI GLAS

Riva Piazzutta, 18

34170 GORIZIA - GORICA, Italia